

CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ - PRAWDZIWIE ZMARTWYCHWSTAŁ

Niebawem we wszystkich językach świata rozlegnie się prawda przypominająca nam o najważniejszym wydarzeniu wszechświata: **CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ**. Jego zmartwychwstanie jest gwarancją naszego zmartwychwstania. Ale trzeba w to uwierzyć. Dlatego obecnie trwa Wielki Post – czas przygotowania. W związku z tym, my duszpasterze parafii MB Dobrej Rady w Zgierzu życzymy wiernym, sympatykom parafii oraz czytelnikom miesięcznika Dobra Rada błogostawionych świąt, radości ich przeżywania oraz wszelkiego dobra duchowego. Niech święta wielkanocne inspirować do wspaniałego życia i codziennego świadczenia o tym największym cudzie Bożego Miłosierdzia. Życzymy głębokiego przeżycia Triduum Paschalnego oraz każdego dnia życia. A Pan Jezus niech wszystkich udziela hojnie swojego błogostawieństwa.

Ks. Andrzej Blewiński wraz z duszpasterzami

Wywiad z Ojcem profesorem Radosławem Tomczakiem

Ojcie proszę przedstawić się naszym parafianom i czym aktualnie się Ojciec zajmuje?

Radosław M. Tomczak franciszkanin, obecnie pracujący w Radiu Niepokalanów. Jest mi bardzo miło gościć w parafii MBDR w Zgierzu, dziękuje ks. Proboszczowi i Duszpasterzom za zaproszenie. Ta zgierska parafia jest mi bardzo bliska, z racji na to, że byłem jej parafianinem, stąd także wyruszyła zgierska pielgrzymka, w której jako młody chłopak wielokrotnie uczestniczyłem i wreszcie tutaj po raz pierwszy w życiu, miałem szczęście zagrać na

prawdziwych organach piszczątkowych, co dla 13-letniego wówczas człowieka było nie lada przeżyciem.

Skąd pomysł na granie na organach w naszej parafii?

Kiedy w rozmowie ze mną, ks. Proboszcz opowiadał o przeprowadzanych pracach remontowych instrumentu, poddał myśl, żeby zaprezentować organy po remoncie ich brzmienie i możliwości Parafianom. Nie miałem wówczas cienia wątpliwości, aby się zgodzić i tym samym wyrazić moją wdzięczność Parafii MBDR, za to że

dała mi wtedy taką możliwość rozmiłowania się w tym niezwykłym instrumencie w jego brzmieniu i jego dostojności.

Jak zrodziła się u Ojca pasja do muzyki organowej?

Majestat dźwięku, piękno harmonii, dostojność brzmienia poczucie potęgi muzyki sakralnej organowej, sprawiają, że słuchacz przenosi się w całkiem inny wymiar, wymiar przekraczający fizyczność, a tym samym zanurza się duchowo w zachwycie nad pięknem Najwyższego. Takie odczucia towarzyszyły mi kiedy po raz pierwszy w pięknym wnętrzu bazyliki świętolipskiej wysłuchałem koncertu organowego. Jeśli tak wzniosła jest muzyka organowa i takich duchowych wrażeń dostarcza, to zapragnąłem poznać ten niezwykły instrument i choć trochę nauczyć się na nim grać.

Droga edukacji muzycznej Ojca?

Formację muzyczną rozpocząłem od szkoły muzycznej I-wszego stopnia w Zgierzu gdzie uczyłem się gry na akordeonie.

Akordeon ma dużo wspólnego z organami zaliczany jest do tej samej grupy instrumentów dętych klawiszowych, brzmieniowo równie podobny, ale do właściwej nauki gry na organach jeszcze długa droga. Podjąłem zatem naukę na tym instrumencie we własnym zakresie „samouka”. Co potem owocowało w mojej grze liturgicznej najpierw w

kościółach zgierskich: Chrystusa Króla i św. Jana Chrzciciela, przez okres Niższego Seminarium w kaplicy seminaryjnej i bazylice niepokalanowskiej. Budzące się powołanie kapłańskie i zakonne nie było dla mnie przeszkodą, ale wręcz przeciwnie impulsem pozwalającym mi ten talent jeszcze bardziej dynamicznie rozwijać, co też czyniłem przez grę w kaplicy seminaryjnej i kościele łągiennickim. Przełożeni dostrzegali to i po formacji seminaryjnej podjęli decyzję postania mnie na studia o kierunku muzycznym. I tak się stało, że w Papieskim Instytucie Muzycznym w Rzymie ukończyłem studia na kierunku Chorału Gregoriańskiego, tam rozpocząłem także studium organowe, co dało mi przepustkę do podjęcia studiów organowych po powrocie z Rzymu na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie na wydziale muzyki kościelnej.

Czy ma Ojciec ulubionych kompozytorów, jeżeli tak to kogo i dlaczego?

Z kompozytorami jest tak jak z autorami ulubionych książek, czy okresów literackich, muzycznych. Łatwiej nam się czyta tych ulubionych, znanych, wypromowanych... Ale ciekawią nas także te nie znane nazwiska

może czasem trochę zapomniane, ale ich dzieła zasługują także na uwagę. Jednym z najbardziej rozpoznawalnych kompozytorów organowych nie może być nikt inny jak tylko Jan Sebastian Bach (1685-1750). I trudno być organistą bez zachwytu nad tym niezwykłym „architektem muzyki” jak mówił o nim papież Benedykt XVI a idąc dalej myśląc o Bachu jako „teologu muzyki”. Muzyka jego kompozycji staje się muzycznym komentarzem do Słowa Bożego. I trudno nie przeżywać Bożego Narodzenia bez jego oratorium, Wielkiego Tygodnia bez Pasji wg św. Jana, czy wg św. Mateusza. A jak nie zachwycać się pięknem monumentalnej Mszy h-moll. Jednakże oprócz tego niezwykłego kompozytora pozostaje piękno literatury muzycznej zapisanej przez franciszkańskich kompozytorów takich jak: Bohuslav Matej Cernohorsky (1684-1742), Giovanni B. Fasolo (1600-1659), Giocanni B. Martini (1706-1784), który był nauczycielem kontrapunktu młodego Wolfganga Amadeusza Mozarta (1756-1791),

Allessandro Borroni (1820-1848) czy wreszcie Bernardino Rizzi (1891-1968)... to tylko niektóre nazwiska franciszkańskich zakonników, które kryją niezwykle piękno i harmoniczną wrażliwość.

W kościele przy każdej okazji gra muzyka, a przy której się Ojciec najlepiej się czuje?

Papież Benedykt XVI w swojej książce *Duch liturgii*, opisuje i definiuje czym jest muzyka kościelna: (...) *powsta-*

je jako charyzmat, jako dar Ducha, jest ona prawdziwą „glosolalią”, nowym, pochodzącym od Ducha językiem (...). Wybitny Papież - teolog ukazuje głębię muzyki kościoła, który pochodzi od Ducha Świętego. To pneumatologiczne odniesienie do muzyki sakralnej naznacza jej wyjątkowość i tym samym wyróżniają spośród innych kategorii muzycznych. Muzyka sakralna jest zatem owocem relacji miłości między człowiekiem a Bogiem: *cantare amantis est* - mówi św. Augustyn. Tak rozumiejąc muzykę sakralną, Kościół nieustannie pragnie pielęgnować tradycję muzyki poprzez wykładnię Magisterskiego Urzędu Kościoła i przez troskę o dobre przygotowanie muzyków odpowiedzialnych za muzykę sakralną. I przy różnych okazjach jest grana w kościołach muzyka, to prawda, ale czy każda z nich spełnia te kryteria? I dlatego przy muzyce Ducha czuję się najlepiej...

Czym charakteryzują się dobre organy i jakie są u nas w parafii?

W Konstytucji o Liturgii Świętej Soboru Watykańskiego II czytamy: „W Kościele łacińskim należy mieć w wielkim poszanowaniu organy piszczałkowe jako tradycyjny instrument muzyczny, którego brzmienie ceremoniom

kościelnym dodaje majestatu, a umysły wiernych podnosi do Boga i spraw niebieskich” (KL 120). Dokumenty kościoła jasno określają znaczeniu instrumentu organowego w kościołach. Nie jest istotne aż tak czy to są organy pneumatyczne, mechaniczne, elektro-pneumatyczne, ważne aby były piszczałkowe w dobrym stanie technicznym i akompaniowały czynnościom liturgicznym. Organy w parafii MBDR są instrumentem piszczałkowym o trakturze gry pneumatycznej. Gratuluję firmie prowadzącej remont za rzetelną pracę, księdzu Proboszczowi za inicjatywę i troskę o piękno, a parafianom za wsparcie i pomoc finansową. Jest to inwestycja godna tej parafii i przeżywanego jubileuszu.

Jakie utwory zagrał Ojciec na organach w naszej parafii i co przez nie chciał Ojciec przekazać?

Z racji na przeżywany już Wielki Post chciałem, aby była to muzyka refleksyjno-medytacyjna. Stąd podczas homilii zagrałem na wstępie chorał J. S. Bacha: *Ich ruf`zu dir, Herr Jesu Christ* BWV 639 (Wołam do Ciebie Panie Jezu Chryste). Po homilii zagrałem utwór jeden z najbardziej rozpoznawalnych utworów J. S. Bacha, a i tym samym przy okazji prezentacji organów najlepiej ukazujący możliwości brzmieniowe instrumentu to *Toccata i fuga* d BWV 565. Na dziękczynienie zabrzmiał chorał J. S. Bacha *Liebster Jesu, wir sind hier* BWV 731 (Kochany Jezu jeste-

śmy tutaj). A na zakończenie postludium B.M. Cernohosky *Toccata C*.

Co chciałby Ojciec przekazać parafianom Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu?

Żyjemy w czasie kiedy promuje się wartości wg własnej miary, które do końca nie okazują wartości obiektywnych tylko subiektywne. Przez co kicz określany przez wielu mianem „piękna” może wpływać na nasze osądy i wprowadzić w błąd naszą wrażliwość i świadomość. Obyśmy nigdy nie pozwolili pozorom kreować naszej chrześcijańskiej rzeczywistości. Pragnąłbym życzyć sobie i wszystkim Parafianom, abyśmy potrafili zachwycać się pięknem, zwłaszcza pięknem muzyki sakralnej, muzyki organowej, bo jest to muzyka Ducha Świętego, która otwiera przed nami nowe pokłady wrażliwości duchowej i pozwala przez to doświadczyć obecności z samym Stwórcą.

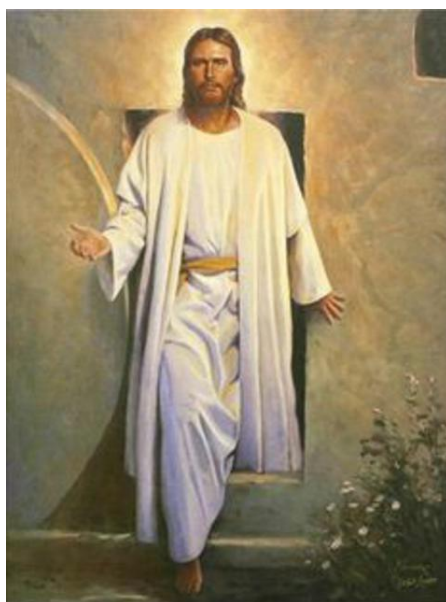
**Rozmowę przeprowadziła:
Marianna Strugińska - Felczyńska**

Czym dla chrześcijan jest Wielkanoc?

„Zwycięzca śmierci, piekła i szatana wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana”.

Wielkanoc – Pascha – do końca III wieku była jedyną coroczną uroczystością chrześcijańską. O jej niezwyklej randze świadczy to, że wg Raniero Cantalamessy w celebracji Wielkiej Nocy zawierały się wszystkie wydarzenia i tajemnice przeżywane później w ciągu całego roku liturgicznego. Wielkanoc to wspomnianie wydarzeń najważniejszych dla wiary chrześcijańskiej. Niedziela Wielkanocna rozpoczyna się od zapalenia paschału – woskowej świecy symbolizującej zmartwychwstałego Chrystusa.

Pan Jezus po wielkim cierpieniu umarł na krzyżu. Żołnierz włócznią przebił Jego serce, najświętsze Ciało zostało złożone w grobie, do którego wejście zastawiono głazem. Przy grobie stanęła straż. Jednak po trzech dniach Chrystus zmartwychwstał, przez 40 dni ukazując się uczniom, pokazywał im rany po gwoździach i przebity bok, aby udowodnić, że jest tym

samym Jezusem z Nazaretu, który został ukrzyżowany. Zmartwychwstanie Chrystusa jest potwierdzeniem Jego Boskiego Synostwa i wypełnienia misji odkupienia ludzkości. Gdyby Chrystus nie zmartwychwstał, byłby tylko jednym z wielu dobrych, szlachetnych ludzi, nauczycieli, reformatorów, może proroków. Święty Paweł pisał: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także nasza wiara... Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli” (1 Kor 15, 14 – 20).

Przyjęcie tej prawdy otwiera przed chrześcijanami niezwykłą perspektywę szczęśliwej wieczności z Bogiem. Człowiek z natury przeznaczony jest do wieczności. Syn Boga – Jezus Chrystus przez swoją mękę krzyżową, śmierć i zmartwychwstanie odkupił nas, wyzwolił z grzechu i otworzył drogę do nieba. Zmartwychwstanie Chrystusa to kulminacyjna, fundamentalna prawda naszej wiary w Bóstwo Chrystusa. Poranek wielkanocny przemienił zasmuconych, załęczonych, przerażonych uczniów, tak bardzo ludzkich w swoich zwątpieniu. Nagle doświadczyli zdumienia i niezwykłej radości, bo oto

Chrystus potwierdził swoim Boskim autorytetem wszystkie głoszone przez siebie prawdy i obietnice, nawet te najbardziej niedostępne dla ludzkiego umysłu.

Zmartwychwstanie Chrystusa zwycięża śmierć spowodowaną przez grzech, daje człowiekowi nowe życie w łasce i jest źródłem nadziei naszego przyszłego zmartwychwstania. Dzięki Chrystusowi śmierć chrześcijańska nabiera sensu. Osobiste tragedie stają się przejściowe, przemijające, a po nich czeka nas zmartwychwstanie

ciała niezniszczalnego. Wg słów Mszału Rzymskiego („Prefacja o zmarłych”): „...Życie Twoich wiernych, o Panie, zmienia się, ale się nie kończy i gdy rozpadnie się dom doczesnej pielgrzymki, znajdą przygotowane w niebie wieczne mieszkanie”.

Wielkanoc jest dla chrześcijan świętem radości i nadziei. Przypomina, że idąc za Chrystusem, możemy mówić jak św. Teresa od Dzieciątka Jezus: „Ja nie umieram, ja wchodzę w życie” („Novissima verba”).

Elżbieta Hildt

Wielkanoc w Kościele

Powszechnie wiadomo, że Wielkanoc w roku kościelnym należy do świąt ruchomych. Wynika to z faktu, że datę tego święta, a tym początek rozpoczęcia Wielkiego Postu (czterdzieści dni przed Wielkanocą) ustalono według kalendarza księżycowego, który w tradycji żydowskiej wyznaczał dzień Paschy.

Na Soborze Nicejskim I w 325 r. postanowiono, że Wielkanoc będzie obchodzona w pierwszą niedzielę po pierwszej pełni księżyca i wiosennym zrównaniu dnia z nocą. W rezultacie tych ustaleń Wielkanoc może przypadać w jedną z niedziel pomiędzy 22 marca a 25 kwietnia.

Nadejście Świąt Zmartwychwstania Pańskiego poprzedza okres Wielkiego Postu, który rozpoczyna się w Środę Popielcową. Czytanie biblijne w tym dniu przypomina nam o konieczności modlitwy, postu i jałmużny. Kapłani czynią popiołem znak krzyża na głowach wiernych, co ma wyrażać potrzebę powszechnego nawracania się i gotowości do wkroczenia w okres pokuty.

Czterdziestodniowy Wielki Post opiera się na symbolice biblijnej, związanej z liczbą czterdzieści. W okresie potopu deszcze padały przez czterdzieści dni i nocy, Żydzi wędrowali przez pustynię czterdzieści lat, nim dotarli do Ziemi obiecanej, zaś Jezus spędził czterdzieści dni na pustyni, przygotowując się do głoszenia Słowa Bożego.

Najbardziej uroczystym okresem w Wielkim Poście jest Wielki Tydzień. Rozpoczyna go Niedziela Męki Pańskiej, zwana również Niedzielą Palmową, ponieważ na początku Mszy świętej święci się palmy, a Ewangelia przypomina o triumfalnym wkroczeniu Jezusa do Jerozolimy. Najważniejszym elementem czytań biblijnych jest w tym dniu opis Męki Pańskiej z ewangelii: Mateusza, Marka i Łukasza. Kulminacją Wielkiego Tygodnia są trzy najbardziej święte dni – Triduum Paschalne (Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota).

Triduum rozpoczyna się w Wielki Czwartek Mszą Wieczernią Pańską, przypominającą ustanowienie Naj-

świętszego Sakramentu. W czasie nabożeństwa wielkopiątkowego odbywa się jedynie czytanie Męki Pańskiej z Ewangelii św. Jana oraz adoracja krzyża, będącego symbolem zarówno śmierci, jak i zmartwychwstania.

Wigilia Paschalna, przypadająca w Wielką Sobotę, stanowi największą uroczystość w całym roku kościelnym. Jest to czas modlitwonego czuwania, śpiewów i czytania Pisma Świętego. Uroczystość odbywa się po zapadnięciu zmroku i jest rozpoczynana Liturgią Światła. Rozpalane jest ognisko, od którego zapalny jest paschał (wielka ozdobna świeca), a następnie zapalane są świece przyniesione przez wiernych.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa Niedzielę Wielkanocną poprzedzało całonocne czwanie. Z biegiem czasu okres czuwania aż do wczesnego ranka Wielkiej Soboty. W ten sposób w południe tego dnia następował koniec Wigilii Paschalnej, a jednocześnie koniec czterdziestodniowego Wielkiego Postu.

W 1951 r. papież Pius XII, chcąc zwiększyć uczestnictwo wiernych w tej uroczystej liturgii, przeniósł poranne nabożeństwo na godziny wieczorne, natomiast Sobór Watykański II wprowadził dwa nabożeństwa kończące Triduum Paschalne (msze rezurekcyjne): w Wielką Sobotę wieczorem i w dzień Wielkanocny o świcie.

Marianna Strugińska - Felczyńska

Triduum Paschalne w naszej parafii:

Wielki Czwartek: Wieczernia Pańska o godz. 18.00 .

Wielki Piątek: Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00.

Wielka Sobota: Wigilia Paschalna o godz. 21.00 i bezpośrednio po Procesja Rezurekcyjna.

Wielkanoc rano: Msza Św. z procesją o godzinie 6.00.

WIECZERZA PAŃSKA

MĘKA PAŃSKA

WIGILIA PASCHALNA

Rok 2018 rokiem św. Stanisława Kostki

„Chcemy przypomnieć dzieło tego nadzwyczajnego młodego człowieka, pełnego ideałów, których nie porzucał z dnia na dzień, ale konsekwentnie je realizował – mówi w rozmowie z KAI abp Stanisław Gądecki, nawiązując do decyzji KEP, aby patronem najbliższego roku

liturgicznego uczynić świętego Stanisława Kostkę.”

Wybór św. Stanisława Kostki na patrona najbliższego roku liturgicznego, motywowany jest przypadającą w przyszłym roku 450. rocznicą śmierci młodego jezuita i Synodem Biskupów nt. „Młodość, wiara i rozeznawanie powołania”, zaplanowanym na październik 2018 r.

Maryjność św. Stanisława Kostki może też być inspiracją dla młodzieży, która przygotowuje się do Świątynych Dni Młodości w Panamie, tym bardziej, że papież Franciszek ogłosił Matkę Bożą patronką trwających przygotowań i samego spotkania.

Dla Boga i ojczyzny

Święty Stanisław Kostka urodził się w 1550 r. w Rostkowie na Mazowszu. Jego ojciec był kasztelanem, a krewni zajmowali znaczące stanowiska w Polsce Jagiellonów i Wazów. Wraz z bratem wysłany został do elitarnego kolegium jezuitów w Wiedniu. Stanisław szybko zrozumiał, że nauka jest wstępem do świadomego podejmowania służby Kościołowi i społeczeństwu. Zapisano, że uczył się, „aby podobać się Bogu i ludziom [...], a w przyszłości ojczyźnie i sobie samemu przynieść korzyść”. To pierwsza lekcja, jaką otrzymujemy dzisiaj od św. Stanisława Kostki.

Drugą lekcją, jaką daje nam św. Stanisław, jest pobożność. Była to pobożność, która wymagała swoistego męstwa. Mimo iż spotykał się z brakiem zrozumienia, w środowisku kolegów nie wstydził się modlitwy i medytacji. Powtarzał, że „trzeba więcej podobać się Bogu, niż bratu”.

Wychowany w kulturze renesansu, za swoją życiową dewizę obrał wyznanie: „Do wyższych rzeczy zostałem stworzony i dla nich winienem żyć”. Nie było w tych słowach pychy ani pogardy dla tego, co małe, ale świadomość godności człowieka i tęsknota za tym, co święte i doskonałe.

Ucząc się w Wiedniu, Stanisław mieszkał na stacji w domu należącym do protestanta. Były to czasy szczególnych napięć pomiędzy protestantami a katolikami będące skutkami reformacji. Stanisław z bólem dostrzegał, jak negowana jest prawda o Eucharystii i kult Matki Bożej. Im więcej jednak widział nadużyć, tym bardziej tajemnice te stawały się mu drogą.

Wierność powołaniu

Decyzja Stanisława o wstąpieniu do zakonu jezuitów spotkała się z ostrym sprzeciwem jego rodziców. Uważali, że mają lepszy pomysł na jego życie. Niestety, takie postawy nie należą do rzadkości także i dziś. Stanisław odkrył powołanie i chciał na nie odpowiedzieć za wszelką cenę. Potrafił walczyć o realizację woli Bożej w swoim życiu. Rozumiał, że kiedy musi wybierać między wolą rodziców, presją środowiska a wolą Boga, powinien słuchać Boga. Ten siedemnastoletni chłopak opuścił Wiedeń, przeszedł pieszo ponad 600 km, żeby wreszcie spełnić swoje marzenie i dotrzeć do Dylingi w Bawarii, do przełożonego jezuitów i tam wstąpić do zakonu. Dylinga okazała się dla niego jednak trudnym doświadczeniem. Nikt bowiem nie witał go tam z otwartymi ramionami.

Przyjęto go na próbę i posłano go do sprzątania pokoi oraz pomocy w kuchni. Stanisław jednak zwyciężył. Musiał zaimponować starszym braciom swoją determinacją, skoro przełożony napisał o nim: „Spodziewam się po nim rzeczy wielkich”. Kolejna lekcja św. Stanisława jest dla nas wezwaniem do sumiennego wykonywania obowiązków, czyli do tego, co Jezus nazywa „wiernością w rzeczach małych” (por. Mt 25,21).

Tęsknota za niebem

Ostatnim etapem życia Stanisława był pobyt w Rzymie. Po dotarciu do Wiecznego Miasta był szczęśliwy, choć nadal odbierał od ojca listy pełne gróźb. Śluby zakonne złożył mając 18 lat. Poruszony

słowami rekolekcjonisty, że każdy miesiąc bracia winni spędzać tak, jakby to był ostatni miesiąc w ich życiu, Stanisław wyznał, że ma przed sobą tylko jeden miesiąc życia. We wspomnienie św. Wawrzyńca – 10 sierpnia –

Kościół św. Andrzeja w Rzymie, gdzie spoczywa ciało św. Stanisława Kostki.

napisał list do Matki Bożej z prośbą o wyjednanie mu łaski śmierci w święto jej Wniebowzięcia. Jeszcze tego samego dnia zachorował, a 15 sierpnia 1568 r. zmarł. To jeszcze jedna lekcja dla nas: jak tęsknić za niebem i jak żyć tu i teraz, by żyć w wieczności.

Przesłanie św. Stanisława Kostki dla Nas ludzi XXI

Kostka” znaczy „więcej!” Żyjąc w XXI wieku nie powtórzymy dokładnie czynów św. Stanisława Kostki. Naszym zadaniem jest raczej zrozumienie ducha tego świętego, który nie dał się zwieść mirażowi wygodnego życia, zabezpieczonego majątkiem rodziców. Miał odwagę przeciwstawić się panującym modom i naciskom grupy. Nie chciał ani imponować, ani uczynić z życia jednej wielkiej rozrywki. Był silną osobowością, miał swoją klasę i styl. Do końca zachował wolność. To nie był młody człowiek, który nie wie, po co żyje, jest znudzony i apatyczny, żądający od innych, a nie dający nic z siebie. Nie pozwalał sobie na eksperymenty w poszukiwaniu szczęścia. Wiedział, że ten świat nie zaspokoi jego tęsknot, że prędzej czy później poczułby się w nim oszukany lub zawiedziony. Wiedział, że charakter – to nie tylko sprawa dziedziczenia cech po przodkach, nie tylko wpływ sro-

dowiska, ale rzetelna praca nad sobą. Wiedział też, że stawać się dojrzałym człowiekiem, to podejmować trud rozwoju. Nie był mięczakiem, który mówi: taki już jestem, a zło usprawiedliwia słabością, obwinia innych, oskarża warunki i historię. Był czujnym ogrodnikiem wrywającym chwasty słabości i grzechu, aby wyrosły piękne kwiaty i owoce. Uwierzył w miłość Boga i całym sobą na nią odpowiedział. (z listu Episkopatu Polski)

W związku z synodem biskupów, który będzie przebiegał pod hasłem „Młódzież wiara i rozeznanie powołania”, Konferencja Episkopatu Polski ogłosiła rok 2018 Rokiem św. Stanisława Kostki, patrona dzieci i młodzieży. Biskupi, chcąc słuchać głosu młodych, proszą ich o wypełnienie specjalnej ankiety przedsynodalnej dostępnej na stronie www.synod2018.pl. Dziękują także duszpaste-rzom za towarzyszenie młodym ludziom w rozeznawaniu i realizowaniu ich życiowego powołania.

Uroczystość św. Stanisława Kostki obchodzimy 18 września, jest to również uroczystość obchodów święta patrona Archikatedry w Łodzi.

Aneta Mikołajczyk

Prosilili o łaskę gotowości do pracy w Winnicy Pana

Członkowie Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej uczestniczyli w Sulistrowiczkach koło Sobótki w rekolekcjach między diecezjalnych Akcji Katolickiej. Temat przewodni rekolekcji brzmiał: „W kościele nie ma bezrobocia”. Oparty został na Adhortacji Apostolskiej św. Jana Pawła II zatytułowanej *Christifideles Laici*, o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie. Rekolekcje poprowadził ks. dr Sławomir Augustynowicz – Diecezjalny Asystent Akcji Katolickiej Diecezji Świdnickiej.

W kolejnych konferencjach jakby jaśniej uświadamialiśmy sobie fakt, że to Pan nas wybrał, powołał i posyła dalej do świata, ale też wymaga od nas permanentnej współpracy. To Pan daje łaskę by tę misję zrealizować. Wspólny czas rekolekcyjnego oderwania od zabieganej codzienności pozwolił zobaczyć, jak bardzo ważne jest budowanie jedności i wspólnoty wspólnot.

Członkowie Akcji Katolickiej którzy skorzystali z zaproszenia na rekolekcje jasno pokazali, że niezależnie ile człowiek ma lat, to nie interesuje ich, bezczynne funkcjonowanie widoczne wśród wielu świeckich.

O łaskę gotowości do pracy w Winnicy Pana, modlono się podczas Eucharystii w Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Rady. Odkrywanie własnej tożsamości nie

jest rzeczą łatwą. To długi proces, ale konieczny. W Akcji Katolickiej nie możemy swojego życia realizować po swojemu – mówił do nas ks. rekolekcjonista. Zachęcał, by razem próbować wzmacniać Kościół Chrystusowy. Tak to widział nasz patron św. Jan Paweł II. Trzeba tworzyć i kształtować razem. To „razem” trzeba wydobyć.

Serdecznie dziękujemy ks. Łukaszowi Piątowi – Asystentowi Akcji Katolickiej Archidiecezji Wrocławskiej, za wszelką życzliwość i okazaną pomoc.

Urszula Furtak prezes KIAK

Posługa w szpitalu

W życiu kapłańskim Bóg stawia wiele wyzwań. Do takich dość trudnych form duszpasterstwa zaliczyłbym pracę w szpitalu jako kapelan. W każdej postudze kapłańskiej naczelnym posłaniem jest zbliżanie ludzi do Boga. Pokazywanie prawdziwego sensu ziemskiego życia, które ma prowadzić na spotkanie z Bogiem. Szpital to szczególne miejsce refleksji nad życiem, powiązane z otwarciem na Słowo Boże. Dlatego misja ewangelizacyjna w tym miejscu stwarza szanse głębszego przeżywania wiary u ludzi chorych, cierpiących, często świadomych nadejścia kresu życia ziemskiego.

Od połowy grudnia 2017 roku, w mojej postudze kapłańskiej pojawiło się nowe doświadczenie duszpasterskie. Bowiem w każdą sobotę udaję się do Niepublicznego Zakładu Opiekuńczo – Leczniczego Care, który znajduje się na terenie naszej parafii, przy ul. Dubois 17. Znajdują się w nim osoby w większości w podeszłym wieku, często wymagające nieustannej opieki. W owym szpitalu co tydzień spędzam ok. 3 godzin.

Jakie jest moje zadanie w szpitalu? Otóż w każdą sobotę obchodzę wszystkie oddziały, gdzie udzielam sakramentu Komunii św., spowiedzi, namaszczenia chorych, a następnie o godz. 15.00 sprawuję Eucharystię w kaplicy, która znajduje się na terenie szpitala. Z po-

wyższych sakramentów korzysta ok. 50 osób każdego tygodnia.

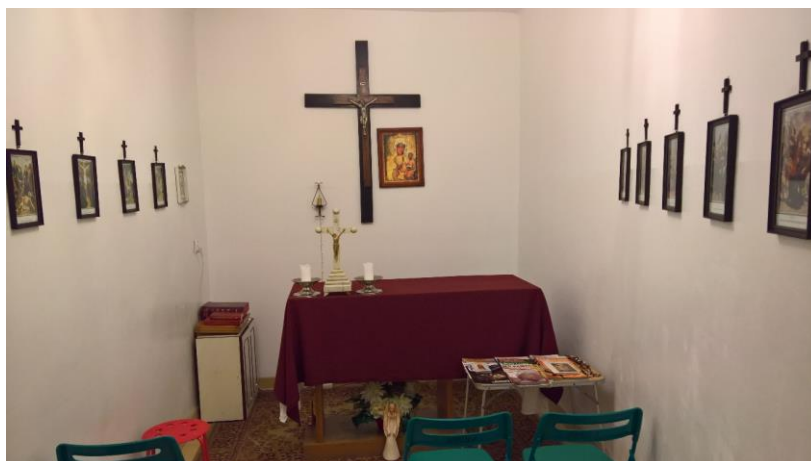
Oprócz tego udaję się tam zawsze na prośbę rodzin osób tam przebywających, by udzielić sakramentów ciężko choremu lub osobie w stanie krytycznym. Taka posługa kapłańska jest bardzo ważna i nie może tu być żadnej opieszałości. Trzeba więc być przygotowanym na takie indywidualne wezwania do pacjentów. Dlatego poza podstawowymi powinnościami, które wynikają ze stałej posługi o charakterze liturgicznym i udzielania sakramentów, zdarzają się w szpitalu nieplanowane wizyty.

Obok zwykłych posług liturgicznych rozmawiam z chorymi indywidualnie.

Staram się pomóc pacjentom znaleźć w cierpieniu duchową ulgę, pocieszenie i nadzieję. Tego potrzebują chorzy. Ta świadomość potrzeby niesienia duchowego wsparcia i zbliżania ludzi chorych do Boga jest dla mnie bodźcem motywującym, choć czasem bywa też trudna i wymaga poświęcenia.

W szpitalu spotykam się zawsze z życzliwością i zrozumieniem dla mojej kapłańskiej posługi zarówno ze strony dyrekcji szpitala, jak i personelu medycznego oraz obsługi.

Ks. Tomasz Cyliński

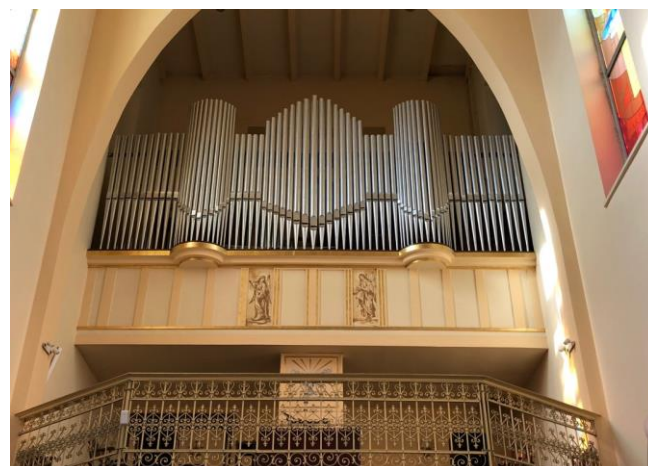

Kaplica w szpitalu.

Nowe brzmienie organów

Po blisko sześciomiesięcznej przerwie na nowo zabrzmiały nasze organy. Według informacji zamieszczonej na stronie parafialnej, organy te zostały zamontowane w kwietniu 1951 r., niestety nie udało mi się dotrzeć do informacji, kto był budowniczym tego instrumentu.

Dzięki renowacji, organy otrzymały możliwości, których nie miały przez kilka lat. Podczas trwającego remontu, organy zostały całkowicie rozebrane, niektóre części zostały oczyszczone i poddane konserwacji, większość zaś elementów została wymieniona na nowe.

Nowe brzmienie 24głosowego instrumentu mieliśmy okazję usłyszeć podczas koncertów, które 18 lutego 2018 r. podczas każdej Eucharystii wykonał o. prof. Radosław Tomczak. Pełną dyspozycję i wszystkie możliwości tego instrumentu usłyszeliśmy w takich utworach jak: *Libster Jesu, wir sind hier (Kochany Jezus jesteś tutaj)* - Jan Sebastian Bach, *Tocatta i fuga d-moll* – Jan Sebastian Bach, *Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ (Wołam do Ciebie Panie Jezus Chryste)*- Jan Sebastian Bach oraz *Tocatta C* – Bohusław Czernihorski.

Dzięki temu remontowi możemy cieszyć się nowym brzmieniem naszego instrumentu przez wiele lat.

Mateusz Jadczak

Konkurs na rocznicę odzyskania niepodległości

Rok 2018 jest czasem, kiedy przeżywać będziemy setną rocznicę odzyskania niepodległości, który przypomina, jak długa, bolesna

i pełna ofiar była droga minionych pokoleń do wolności. W związku z tym tygodnik *Niedziela* ogłosił konkurs zatytułowany: „Na stulecie odzyskania niepodległości – modlitwa za Ojczyznę”, który bardzo dobrze wpisuje się w obchody tej ważnej rocznicy.

Celem konkursu jest refleksja nad naszą pamięcią i tożsamością, nad patriotyzmem i miłością do Polski.

Organizatorzy zachęcają dzieci, młodzież i dorosłych do wyrażenia tych uczuć w formie modlitwy kierowanej do Boga, zawierającej intencje dziękczynne, przepraszające i błagalne.

Warunkiem wzięcia udziału w konkursie jest nadesłanie tekstu złożonej przez siebie modlitwy na podany przez organizatora temat pocztą lub dostarczenie go osobiście do organizatora w terminie do 15 kwietnia 2018 r. Każdy z uczestników może nadesłać maksymalnie 5 tekstów złożonych przez siebie modlitw, wyrażonych prozą lub w formie poetyckiej.

Uczniowie z Zespołu Szkół nr 1 im. J.S. Cezaka, po raz kolejny włączyli się do udziału w konkursie. Przedstawicielem jest uczeń, którego uczy, Hubert Olczak z klasy III TUG.

Ks. Tomasz Cyliński

Klub Seniora

Bliskie sąsiedztwo Domu Senior-Vigor i Klubu Seniora sprawia, iż często wzajemnie się odwiedzamy. Spotkania te zawsze wnoszą dużo zadowolenia uczestnikom. Ponieważ seniorom nie brakuje poczucia humoru, spotkania te „zawsze są za krótkie”.

Nie inaczej było na ostatnim spotkaniu kończącym karnawał. Jak przystało na tę porę, nie mogło zabraknąć przebierańców wprowadzających wesołą nastrój. Chóry „Wrzos” i „Echo” zadbały, aby ten nastrój szybko się ulotnił. Jednak wykonane przeboje lat „50” i „60”, pod kierunkiem Pana Marka Kochanka, to dopiero był hit.

Skoro były konkursy, to nie mogło zabraknąć nagród, które były nietuzinkowe. Nieobecni mogą żałować.

Sylwester Sobiech

Migawki z życia parafii

Rekolekcje Wielkopostne dla dzieci i młodzieży – prowadził ks. Marcin Majda Moderator Diecezjalny Ruchu Światło Życie

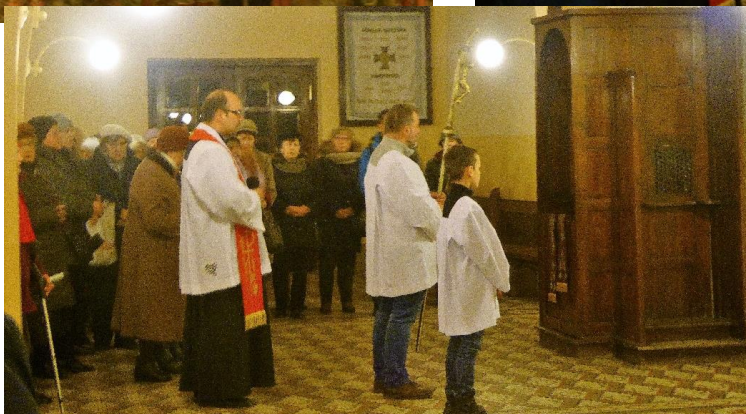
Imieniny Ks. Tomasza Cylińskiego

Nabożeństwo Gorzkich Żali – procesja

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej – dla dzieci, młodzieży i dorosłych

Ogłoszenia

Planujemy w parafii powstanie Poradni Rodzinnej. Wszystkich zainteresowanych, którzy chcieliby się zaangażować w posługę przy tym dziele (w szczególności pedagogów, psychologów, terapeutów czy małżeństwa będące w formacji) prosimy o zgłaszanie się do księdza proboszcza i na adres mailowy: poradniarodzinnazgierz@gmail.com.

Trwają przygotowania do kolejnej **Ekstremalnej Drogi Krzyżowej w Zgierzu**, która rozpocznie się w naszej parafii **23 marca mszą św. o godz. 20.00**. Następnie istnieje możliwość przejścia trasy liczącej ok. 45 km, kończącej się w kościele św. Katarzyny. Jeśli bliska jest idea spotkania z Bogiem poprzez trud, milczenie, pielgrzymowanie – zapraszamy.

30 kwietnia 2018 r. odbędzie się **Droga Krzyżowa ulicami miasta Zgierza**. Początek plac Jana Pawła II z pod Urzędu Miasta Zgierza **o godzinie 21.00**. Serdecznie zapraszamy.

W dniu **25 marca** odbędzie się **MARSZ DLA JEZUSA** z racji przypadającego XXXIII ŚWIATOWEGO DNIA MŁODZIEŻY, obchodzonego w Kościołach lokalnych. Początek o **godz. 13.15** w kościele p.w. Najświętszego Imienia Jezus (oo. Jezuitów, ul. Sienkiewicza 60). Zakończenie marszu w Archikatedrze Łódzkiej uroczystą Eucharystią z udziałem młodzieży Archidiecezji Łódzkiej.

Misterium Męki Pańskiej ulicami Łodzi, to wyjątkowe wydarzenie dzięki, któremu każdy może przejść wspólnie z Chrystusem drogą na Golgotę. Tę szczególną drogę pokonamy krocząc główną ulicą naszego miasta – ulicą Piotrkowską. W tym roku towarzyszyć nam będzie hasło, a właściwie pytanie: „Kogo szukacie?”. Misterium Męki Pańskiej łączy z sobą rozważania męki Jezusa Chrystusa z historyczną inscenizacją.

Organizatorem misterium jest Wydział Duszpasterstwa Młodzieży Archidiecezji Łódzkiej, wraz z klaretyńską grupą pantomimy „Iuventus Dei”. Wydarzenie odbędzie się w **piątek 16 marca 2018 r. o godzinie 19 00**. Początek w Parku Sienkiewicza, zakończenie przy Placu Wolności. Zapraszamy serdecznie!

Tort dla Ks. Tomasza Cylińskiego

Podopieczni Świetlicy Środowiskowej, prowadzonej przez ks. Proboszcza i Akcję Katolicką, wraz z p. Markiem Wietrzykiem upiekli tort imieninowy dla ks. Tomasza Cylińskiego. Dzieci mają możliwość przygotowywać pyszne słodkości i inne smakołyki z różnych stron świata, dzięki warsztatom kulinarnym prowadzonym przez kucharza pana Marka Wietrzyka. Zajęcia kulinarne odbywają się w każdy wtorek.
A.Paszowska

Zadecyduj o swoim 1 % podatku. Podaruj go dla dzieci i młodzieży ze Świetlicy Środowiskowej przy Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Fundacja dla Młodzieży KSR 0000339553 z dopiskiem AK-Łódź-POAK Zgierz Świetlica

Świetlica prowadzona już 18 lat przez Ks. Proboszcza parafii oraz członków i sympatyków Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej przy Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, a także dzięki wsparciu ludzi dobrej woli i wolontariuszy.

- W świetlicy dzieci i młodzież bezpłatnie korzystają:
- z wyrównywania dysproporcji edukacyjnych i wychowawczych,
 - z pomocy w radzeniu sobie w trudnych sytuacjach życia codziennego, w rozwiązywaniu konfliktów,
 - mają zapewniony posiłek,
 - z organizacji czasu wolnego –kolonie, półkolonie,
 - uczestniczą w kołach zainteresowań.

Liczmy na Twoje wsparcie.

Członkowie i sympatycy Akcji Katolickiej

Księżę Tomaszu

Z okazji imienin, składamy na ręce Księdza życzenia wielu Łask Bożych, opieki Świętego Patrona, zdrowia oraz potrzebnych sił w wypełnianiu pasterskiego posłannictwa.

Niech nieustająca opieka Matki Bożej oraz Jej wstawiennictwo będą pomocą oraz drogowskazem w służbie Bogu i drugiemu człowiekowi. Niech Duch Święty kieruje Tobą jako strażnikiem prawdy, a głoszona przez Księdza Dobra Nowina napęlnia ludzi żywą wiarą, nadzieją i miłością.

Czas imienin to także czas podziękowań.

Dziękujemy za zatroskanie o nas parafian, a zwłaszcza o dzieci i młodzież z którymi drogi nasz Solenizancie masz tak dobry kontakt.

*Z życzeniami Bożych darów w służbie Chrystusowemu Kościołowi,
Z zapewnieniem o modlitwie,*

Parafianie z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu wraz z Duszpasterzami

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Kazimierz Wardęcki (ur.1943)
Sebastian Palmowski (ur.1985)
Szymon Głowacki (ur.2018)
Józef Jankowski (ur.1926)
Mariusz Kozanecki (ur.1976)

Małgorzata Dębska (ur.1966)
Jan Baczewski (ur.1916)
Stefan Ornowski (ur.1934)
Edward Kubiak (ur.1929)

Sakrament chrztu otrzymali

Dorota Doniak

Hubert Stępiak

Mateusz Piotrowski

Z ksiąg parafialnych opracowała: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3
Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

*Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt, Aneta Mikołajczyk.
Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska.
Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska*

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl

